

Dosarul nr. 2ra-2169/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud. N.Șova)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A.Pahopol, V.Negru, A.Bostan)

Î N C H E I E R E

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Boris Nagornîi și Tatiana Nogornîi,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva lui Boris Nagornîi și Tatiana Nogornîi cu privire la înlăturarea obstacolelor,

împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Boris Nagornîi și Tatiana Nogornîi și menținută hotărârea din 4 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 16 decembrie 2016, SA „Termoelectrica” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Boris Nagornîi și Tatiana Nogornîi cu privire la înlăturarea obstacolelor.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în urma unui control efectuat de reprezentanții SA „Termoelectrica” pe str. XXXX, XXXX, s-a constatat faptul edificării unei case de locuit ce aparține lui Boris Nagornîi și Tatiana Nogornîi.

SA „Termoelectrica” a menționat că, la amenajarea terenului adiacent construcției locative nu s-a ținut cont de faptul existenței în teren a rețelelor termice primare cu diametrul de 500 mm., iar drept rezultat, scara de acces cu rampă și peretele de sprijin a gazonului s-au edificat în zona de protecție a traseului termic, iar pe rețele s-a instalat pavaj de trotuar.

Reclamanta a remarcat faptul că, acest fapt încalcă drepturile organizației energetice privind accesul la descoperirea, deservirea și exploatarea conductelor termice, inclusiv îi pune în imposibilitatea de a-și onora obligațiunile față de consumatori, de înlăturare operativă și eficientă a situațiilor de avariere, în

corespondere cu pct. 36 și pct. 54 din Regulamentul cu privire la furnizarea și utilizarea energiei termice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 434 din 9 aprilie 1998.

A afirmat că, prin aflarea obiectivului nominalizat în zona de protecție a rețelelor termice magistrale sunt încălcate prevederile art. 17 din Legea cu privire la energetică nr. 1525-XIII din 19 februarie 1998, art. 31 din Legea cu privire la energia termică și promovarea cogenerării nr.92 din 29 mai 2014, pct. 40 și 41 ale Regulamentului cu privire la furnizarea și utilizarea energiei termice, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 434 din 9 aprilie 1998.

Societatea a menționat că, la edificarea construcției au fost încălcate și prevederile din „Normativul în construcții NCM G.04.07-2006 (MSN 4.02-02-2004)”, care în tabelul B.3 „Intervale pe orizontală de la construcțiile rețelelor termice” stabilesc, că distanța pe orizontală de la rețelele termice subterane cu diametrul între 500-800 mm, până la construcții și instalații, e necesar a fi nu mai mică de 5 m.

A comunicat că, normativul indicat mai sus a fost substituit prin documentul normativ NCM G.04.07:2014 „Rețelele termice”, aprobat prin ordinul Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor nr.202 din 31 decembrie 2014 (Monitorul Oficial nr.22-28 din 30 ianuarie 2015), care în Tabelul nr.A2 intitulat „Intervale pe orizontala de la construcțiile rețelelor termice” de asemenea stabilește că, distanța pe orizontală de la rețelele termice subterane cu diametrul între 500-800 mm, până la clădiri și instalații, e necesar a fi nu mai mică de 5 m.

SA „Termoelectrica” a remarcat că, în cazul dat, scara de acces în clădire cu rampă, peretele de sprijin și pavajul de trotuar se află în zona de protecție a rețelelor termice, ceea ce exclude accesul reprezentanților și a tehnicii întreprinderii energetice la rețelele ingineresti magistrale (în vederea descoperirii, deservirii și exploatării acestora). Presiunea și temperatura înaltă a apei din rețele prezintă pericol înalt pentru viața și sănătatea oamenilor, iar proprietarul bunurilor poate cere despăgubiri în caz de avariere a traseului termic.

SA „Termoelectrica” a solicitat obligarea pârâților să înlătore din zona de protecție a rețelelor termice, la o distanță de cel puțin 5 m de la traseul termic, scara de acces cu rampă și peretele de sprijin a gazonului, adiacente blocului locativ nr.16/1 din str. Valea Crucii, mun. Chișinău, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 4 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica” a fost admisă. S-a obligat Boris Nagornî și Tatiana Nogornî să înlătore din zona de protecție a rețelelor termice la o distanță de cel puțin 5 m. de la traseul termic, scara de acces cu rampă și peretele de sprijin a gazonului, adiacente blocului locativ nr. XXXX din str. XXXX, XXXX. S-a încasat în mod solidar de la Boris Nagornî și Tatiana Nogornî în beneficiul SA „Termoelectrica” suma de 250 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

La 12 iulie 2017, Boris Nagornî și Tatiana Nogornî au declarat apel împotriva hotărârii din 4 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

Prin decizia din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către Boris Nagornîi și Tatiana Nogornîi și s-a menținut hotărârea din 4 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 11, 329 alin. (1) și 329 alin. (1) ale Codului civil, art. 17 al Legii cu privire la energetică, art. 31 al Legii cu privire la energia termică și promovarea cogenerării și art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă.

În acest sens, a menționat că, prin hotărârea din 16 noiembrie 2009 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termocom” împotriva Primăriei mun. Chișinău, intervenienți accesorii SRL „Vădim M”, Stanev Dumitru, Simivol-Stanev Paulina, Boris Nagornîi, Tatiana Nogornîi, Lotca Tatiana, Kositskaia Irina, Kositski Serghei, Dzhamaldinov Said, Arsimezueva Malica, Borushova Sieat, Borushiv Abakar, Scutari Alina, Scutari Vasile, Scutari Raisa, SRL „Optimus Plus”, Horteanovschi Leonid, Grate Ghenadie, Grate Rodica, SRL „Vispas&Co” cu privire la anularea parțială a autorizației de construcție și a fost recunoscută ilegală autorizația de construire nr.337/i din 29 octombrie 2002, emisă de Primăria mun. Chișinău în partea edificării la casele de locuit de tip celular a scărilor capitale, gardurilor, zidurilor-perete și a pietrei de trotuar, amplasate pe rețelele termice și în zona lor de protecție - 5 m, din str. XXXX, XXXX (str. XXXX), hotărârea fiind definitivă și irevocabilă la 12 septembrie 2010.(f.d.36-40)

În acest sens s-a stabilit că, construcția în cauză este amplasată pe rețelele termice și în zona de protecție a fațadelor caselor particulare din str. Valea Crucii 16-16/10. Astfel, parțial scările caselor particulare, zidurile-perete, gardurile și piatra de trotuar au fost amplasate pe conductele termice în zona de protecție a acestora.

Ca urmare, Colegiul a conchis că, Boris Nagornîi și Tatiana Nogornîi – proprietarii bunului imobil amplasat în mun. Chișinău, str. XXXX, în mod ilegal și arbitrar au edificat scara de acces cu rampă și peretele de sprijin a gazonului în zona de protecție a traseului termic, iar pe rețele s-a instalat pavaj de trotuar.

Totodată, a specificat că, prin amplasarea construcției în cauză pe rețelele termice, se încalcă drepturile întreprinderii energetice privitor la descoperirea, deservirea și exploatarea conductelor termice, inclusiv îi pune în imposibilitatea de a-și onora obligațiunile față de consumatori, de înlăturare operativă și eficientă a situațiilor de avariere, în corespundere cu pct. 36 și pct. 54 din Regulamentul cu privire la furnizarea și utilizarea energiei termice, aprobat prin hotărârea Guvernului RM nr. 434 din 9 aprilie 1998.

Finalmente, Colegiul a reținut că, obiectivul nominalizat se află în zona de protecție a conductelor termice la distanța de 5 metri de la traseul termic, ceea ce exclude accesul reprezentanților și a tehnicii întreprinderii energetice la rețelele ingineresti primare.

Astfel că, prima instanță corect a statuat că, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr.2 din 21 noiembrie 2014, SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr.2” din Chișinău, redenumită în SA „Termoelectrica”, a preluat de la SA „Termocom” în

procedura falimentului, subansamblul funcțional ce ține de activitatea de producere, distribuție și furnizare a energiei termice.

De asemenea, SA „Termoelectrica” ca proprietar al rețelelor termice de pe str. XXXX, mun. Chișinău, în orice timp este în drept de a cere lui Boris Nagornî și Tatiana Nagornî încetarea încălcării dreptului, adică încetarea creării obstacolelor în vederea deservirii și exploatării conductelor, iar conform prevederilor art.11, lit. b) Cod Civil poate solicita restabilirea situației anterioare încălcării dreptului.

La 6 septembrie 2018, Boris Nagornî și Tatiana Nogornî au declarat recurs împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului declarat, au indicat că instanțele de judecată au aplicat incorect normele de drept material.

Recurenții au menționat că, nu au cunoscut despre examinarea respectivei cauze, deoarece nu au fost citați legal, conform art. 102-105 Cod de procedură civilă și au fost în imposibilitate de a participa la proces și de a-și angaja un avocat.

Au opinat că, le-au fost încălcat accesul liber la justiție, prevăzut de art. 20 din Constituție și dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO.

În final, recurenții și-au întemeiat cererea de recurs în baza art. 20 din Constituție, 102, 105 și 108 ale Codului de procedură civilă.

Boris Nagornî și Tatiana Nogornî au solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 4 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, cu restituirea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 29 mai 2018.

Recurenții au recepționat decizia instanței de apel la 26 iulie 2018. (f.d. 141)

Astfel, recursul declarat la 6 septembrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Boris Nagornî și Tatiana Nogornî, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Boris Nagornîi și Tatiana Nogornîi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Boris Nagornîi și Tatiana Nogornîi.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Boris Nagornîi și Tatiana Nogornîi, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva